

ÎNCHEIERE

04 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Iurie Grigoriță, reprezentat de către avocatul Ion Mazur,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Ludmila Boțan și Petru Boțan împotriva lui Iurie Grigoriță, Aurica Grigoriță și Anna Rusu, intervenient accesoriu Agenția Servicii Publice cu privire la declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare a imobilului și obligarea înregistrării dreptului de proprietate asupra imobilului și la cererea reconvențională depusă de către Iurie Grigoriță împotriva Ludmilei Boțan, intervenienți accesorii Petru Boțan și executorul judecătoresc Evelina Marianciuc cu privire la repunerea în termen și încasarea dobânzii de întârziere,

împotriva deciziei din 04 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către Iurie Grigoriță, reprezentat de către avocatul Ion Mazur și a fost menținută hotărârea din 09 octombrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

constată:

La 09 aprilie 2019 Ludmila Boțan și Petru Boțan au depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Iurie Grigoriță, Aurica Grigoriță și Anna Rusu, intervenient accesoriu Agenția Servicii Publice cu privire la declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare a imobilului și obligarea înregistrării dreptului de proprietate asupra imobilului.

În motivarea acțiunii reclamanții au indicat că, la 11 mai 2012 Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău a emis hotărârea, prin care a încasat de la Petru Boțan în beneficiul lui Iurie Grigoriță suma de 27543,61 de Euro și cheltuielile de judecată în sumă de 2500 de lei.

Au menționat că, la 22 iunie 2012 titlul executoriu din 11 mai 2012 a fost prezentat spre executare executorului judecătoresc Anatolie Neruță, care a intentat procedura de executare.

Au susținut că, la 14 noiembrie 2012, prin hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău, a fost admisă acțiunea înaintată de către Iurie Grigoriță cu privire la stabilirea și delimitarea a câte 1/2 cotă-parte din apartamentul nr. xxxx între proprietarii devălmași Petru Boțan și Ludmila Boțan, iar prin decizia din 17 aprilie 2013 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul declarat de către Petru Boțan, a fost casată hotărârea enunțată și a fost pronunțată o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost respinsă.

Au afirmat că, în decizia enunțată, instanța de apel a indicat că, intimatul-reclamant în cauza dată nu poate solicita împărțirea proprietății comune în devălmășie a soților Boțan, ce constituie apartamentul nr. xxxx pe cote-părți pentru a fi urmărite în scopul stingerii datoriilor creditoare. Or, împărțirea bunului proprietate comună în devălmășie se face între coproprietarii devălmași.

Au relevat că, la 11 octombrie 2013 avocatul Gheorghe Vlas a depus în interesele lui Iurie Grigoriță cerere de chemare în judecată împotriva lui Petru Boțan și Ludmila Boțan cu privire la stabilirea cotelor-părți ideale din apartamentul enunțat pentru a fi ulterior urmărită doar cota-parte a lui Petru Boțan.

Au declarat că, prin încheierea din 14 aprilie 2014 a Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău a fost încetat procesul, deoarece nu se admite o nouă adresare în judecată a lui Iurie Grigoriță împotriva lui Petru Boțan și Ludmila Boțan cu privire la același obiect și pe aceleași temeuri.

Au notat că, ulterior, avocatul Svetlana Mazur a depus în interesele lui Iurie Grigoriță și ale Auricăi Grigoriță cerere de chemare în judecată cu aceeași solicitare, iar prin încheierea din 20 noiembrie 2015 a Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău a fost admis demersul avocatului R. Tocan și a fost încetată procedura în cauza civilă cu privire la delimitarea cotelor-părți din apartamentul enunțat, fiindu-i explicat lui Iurie Grigoriță și Auricăi Grigoriță că nu se admite o nouă adresare în judecată cu privire la același obiect și pe aceleași temeuri.

Au invocat că, la 14 martie 2016 Iurie Grigoriță și Aurica Grigoriță au depus cerere de chemare în judecată împotriva Ludmilei Boțan, intervenienți accesorii Petru Boțan și executorul judecătoresc Evelina Marianciuc, solicitând recunoașterea acesteia în calitate de debitor solidar a câte 1/2 cotă-parte din datoria dispusă spre încasare de la Petru Boțan, conform titlului executoriu din 11 mai 2012 privind încasarea de la Petru Boțan în beneficiul lui Iurie Grigoriță a sumei de 27543,61 de Euro și a cheltuielilor de judecată în sumă de 2500 de lei.

Au mai invocat că, prin încheierea din 01 aprilie 2016 a Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău a fost restituită cererea de chemare în judecată pe motiv că, nu întrunea condițiile prevăzute de legislație, iar prin decizia din 27 iunie 2016 a Curții de Apel Chișinău a fost respins recursul declarat de către Aurelia Grigoriță și Iurie Grigoriță, reprezentați de către avocatul Svetlana Mazur și a fost menținută încheierea enunțată.

Au relatat că, la 24 mai 2016 le-a fost adus la cunoștință faptul că, bunul imobil enunțat va fi scos la licitație, iar la 31 mai 2016 a fost petrecută licitația publică, în urma căreia bunul imobil a fost transmis creditorului Iurie Grigoriță în contul stingerii datoriei.

Au menționat că, la 27 octombrie 2016, prin încheierea Judecătorei Botanica,

mun. Chișinău, a fost admisă contestația depusă de către Ludmila Boțan, au fost declarate ilegale acțiunile executorului judecătoresc Evelina Marianciuc și a fost anulată încheierea nr. 059-376r/16 din 05 mai 2016 privind dispunerea organizării licitației publice pentru 31 mai 2016 în vederea vânzării bunului imobil cu nr.cadastral xxxx, ce aparține cu drept de proprietate lui Petru Boțan și Ludmila Boțan, iar prin decizia din 26 ianuarie 2017 a Curții de Apel Chișinău, menținută prin decizia din 19 septembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție, a fost menținută încheierea enunțată.

Au susținut că, prin încheierea din 03 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul central a fost admisă cererea depusă de către Ludmila Boțan și Petru Boțan, au fost declarate ilegale acțiunile executorului judecătoresc Evelina Marianciuc, a fost anulată încheierea nr. 059-376r/16 din 06 iunie 2016, prin care a fost transmis în contul stingerii datoriei conform documentului executoriu nr. 2-868/12 din 11 mai 2012, emis de către Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău, lui Iurie Grigoriță bunul imobil cu nr. cadastral xxxx la prețul de 491440 de lei, au fost ridicate toate interdicțiile aplicate pe bunul imobil enunțat și pusă în sarcina ÎS „Cadastru” înregistrarea dreptului de proprietate asupra bunului după Iurie Grigoriță.

Au afirmat că, prin decizia din 20 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respins recursul declarat de către Iurie Grigoriță, reprezentat de către avocatul Svetlana Mazur și a fost menținută încheierea enunțată.

Au notat că, la 18 februarie 2019 Petru Boțan s-a adresat la Serviciul cadastral teritorial Chișinău cu o cerere privind radierea din Registrul bunurilor imobile a cet.Iurie Grigoriță în calitate de proprietar al imobilului enunțat, deoarece actul, în baza căruia a fost înregistrat dreptul de proprietate, a fost declarat ilegal și anulat, iar registratorul i-a comunicat că, la 27 aprilie 2018 Iurie Grigoriță și Aurica Grigoriță au înstrăinat Annei Rusu bunul imobil enunțat, fiindu-i eliberat un extras din Registrul bunurilor imobile, ce confirmă faptul dat.

Au considerat că, Iurie Grigoriță și Aurica Grigoriță au atentat la dreptul de proprietate al Ludmilei Boțan, drept inalienabil, consfințit atât în Constituția RM, cât și în Primul Protocol adițional la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Au relevat că, Anna Rusu este mama Auricăi Grigoriță. Mai mult ca atât, în acest apartament pînă în prezent locuiește Ludmila Boțan împreună cu doi copii.

Au declarat că, este evident faptul că, contractul de vânzare-cumpărare a fost înregistrat la Agenția Servicii Publice după ce au fost declarate nule acțiunile executorului judecătoresc. Astfel, părții cunoșteau cu certitudine că, nu mai dispun de dreptul de proprietate, dar totuși au înstrăinat fictiv apartamentul, prin ce s-a încălcat flagrant legea.

Au solicitat recunoașterea contractului de vânzare-cumpărare a apartamentului nr. xxxx ca fiind nul, obligarea Serviciului cadastral teritorial Chișinău de a înregistra după Petru Boțan și Ludmila Boțan dreptul de proprietate asupra apartamentului enunțat și încasarea din contul părților a cheltuielilor de judecată.

La 11 iunie 2019 Iurie Grigoriță a depus cerere reconvențională împotriva Ludmilei Boțan, intervenienți accesorii Petru Boțan și executorul judecătoresc Evelina Marianciuc cu privire la repunerea în termen și încasarea dobânzii de

întârziere.

În motivarea acțiunii reconvenționale pârâtul a indicat că, în anul 2009, aflându-se în relații de căsătorie, Ludmila Boțan și Petru Boțan au împrumutat de la el și soția sa, Aurica Grigoriță suma de 26000 de Euro.

A menționat că, Ludmila Boțan și Petru Boțan s-au eschivat de la achitarea datoriei, din care considerent prin hotărârea din 11 mai 2012 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău a fost admisă acțiunea înaintată de către el și a fost încasată de la Petru Boțan în beneficiul său suma de 27573 de Euro.

A susținut că, până în prezent Petru Boțan nu a achitat nici o parte din datorie.

A afirmat că, a întreprins diferite măsuri pentru a executa hotărârea enunțată din contul bunului imobil în devălmășie - apartamentul nr. xxxx, care a fost unicul bun ce putea fi urmărit, având în vedere că a fost pus sechestrul odată cu adresarea în instanța de judecată, dar fără nici un rezultat.

A relevat că, Ludmila Boțan contesta toate acțiunile și până în prezent se eschivează de la delimitarea cotelor-părți din apartament, prin ce i se cauzează un prejudiciu enorm.

A declarat că, conform titlului executoriu din 11 mai 2012, în cazul în care hotărârea nu va fi executată în termen de 3 luni, urmează să se încaseze de la Petru Boțan dobânda de întârziere conform art. 619 din Codul civil.

A notat că, cota-parte din imobil a fost evaluată la suma de 245000 de lei, iar prin refuzul Ludmillei Boțan de a delimita cotele-părți ideale se face imposibilă valorificarea sumei de 245000 de lei, la care și urmează a fi dispusă încasarea din contul acesteia solidar cu Petru Boțan a dobânzii de întârziere.

A solicitat repunerea în termen și încasarea de la Ludmila Boțan a dobânzii de întârziere în sumă de 253115 de lei, rezultate din suma datoriei lui Petru Boțan în mărime de 245000 de lei.

Prin hotărârea din 09 octombrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediu Centru a fost admisă acțiunea depusă de către Ludmila Boțan și Petru Boțan, a fost recunoscut nul contractul de vânzare-cumpărare din 27 aprilie 2008 a apartamentului nr. xxxx, a fost obligată Agenția Servicii Publice să înregistreze dreptul de proprietate asupra apartamentului nr. xxxx după Ludmila Boțan și Petru Boțan și au fost încasate în mod solidar de la Iurie Grigoriță, Aurelia Grigoriță și Anna Rusu în beneficiul lui Petru Boțan și Ludmila Boțan cheltuielile de judecată în sumă de 8650 de lei. A fost repus Iurie Grigoriță în termenul de prescripție și a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea reconvențională depusă de către Iurie Grigoriță. A fost anulat sechestrul aplicat asupra bunului imobil – apartamentului nr. xxxx prin încheierea din 19 aprilie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

La 10 octombrie 2019 și 24 decembrie 2019 Iurie Grigoriță, reprezentat de către avocatul Ion Mazur, a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe și pronunțarea unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii reconvenționale.

Prin decizia din 04 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de către Iurie Grigoriță, reprezentat de către avocatul Ion Mazur și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

Instanța de apel a considerat că, este justă concluzia primei instanțe cu privire la respingerea acțiunii reconvenționale depusă de către Iurie Grigoriță, deoarece în privința Ludmillei Boțan nu este nici o hotărâre judecătorească, ce ar confirma faptul că, ea are o careva obligație pecuniară față de familia Grigoriță, din care motiv față de ea nu este aplicabilă norma de drept - art. 619 din Codul civil. Mai mult ca atât, contrar prevederilor art. 118 CPC, care expres stabilește că, fiecare parte trebuie să dovedească împrejurările pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale, Iurie Grigoriță nu a prezentat probe pertinente și concludente în acest sens.

La 04 mai 2020 și 05 mai 2020 Iurie Grigoriță, reprezentat de către avocatul Ion Mazur, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii reconvenționale.

În motivarea recursului a indicat că, hotărârile judecătorești sunt neîntemeiate și ilegale, deoarece instanțele judecătorești, respingând acțiunea reconvențională, au ignorat o serie de prevederi ale Codului civil invocate în acțiunea reconvențională și, anume, art. 11, 14, 530, 531, 1398 alin. (1), 1414, 1416, etc.

A menționat că, instanțele judecătorești nu au dat răspuns la întrebarea pusă în fața lor și, anume, de ce Ludmila Boțan nu este vinovată de prejudiciul cauzat lui Iurie Grigoriță prin faptul că, refuză să delimiteze cotele-părți din apartament sau după cum a fost stabilit în decizia din 17 aprilie 2013 a Curții de Apel Chișinău că, numai soții Boțan sunt în drept să delimiteze cotele-părți.

A susținut că, în cadrul primei instanțe Ludmila Boțan a declarat că, nu va delimita cota-parte din apartament, adică aceasta acționează ilicit și cu vinovăție.

A afirmat că, sunt întrunite toate condițiile răspunderii delictuale prevăzute în art. 1398 alin. (1) din Codul civil.

A relevat că, conform art. 1414 alin. (1) din Codul civil, dacă dauna a fost cauzată în comun de mai multe persoane, acestea poartă răspundere solidară. Astfel, Ludmila Boțan în comun cu Petru Boțan acționează ilicit și cu vinovăție, prin ce cauzează lui Iurie Grigoriță prejudiciu patrimonial.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa părților copia deciziei contestate la 08 aprilie 2020 (f. d. 209, vol. I).

Astfel, recursul declarat la 04 mai 2020 este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronată în cazul în care instanța judecătorească:

a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;

- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Iurie Grigoriță, reprezentat de către avocatul Ion Mazur, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat asupra deciziilor instanței de apel are caracter nedevolutiv și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate

În cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de către Iurie Grigoriță, reprezentat de către avocatul Ion Mazur, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Iurie Grigoriță, reprezentat de către avocatul Ion Mazur, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Iurie Grigoriță, reprezentat de către avocatul Ion Mazur, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic